

שבתים
לילית

העיתון

**פרס ושמיד
התפללו יחד**
גם גורביצוב ורייגן
את תפילת כל נדרי בית הכנסת הגדול
בירושלים עשו ראש הממשלה פרס ומשל
מקומם שמיר זה לצד זה. מומחים לקריאת
תנועות שפתיים שעקבו מרחוק את
תפילתם של השניים מדווחים כי נוסח
תפילתו של פרס היה "אלוקים בנך"
השניים האחרונות כל שעשית, כדי לשים
דגון רצון שליחך עשית. יתרונן מלפני
שלא יהיה שמיר מלפני ואילו מלפני
התפללו כל מה שמבקש הוא, עשה שיהיה
ברוך להפך".
כאותו נוסח, סחות או יותר, התקיימה גם
תפילתם המשותפת של נשיא ארצות הברית
רייגן וראש ממשלת כריז'מ גורביצוב
בדייקאווין בירת איסלנד. בעור ראש
ממשלת ישראל מצפה לישועת שמים
נשיא ארצות הברית את מבטו כבוכים.

תקנה חדשה של משרד חמנים:

תיירים שיגיעו ארצה ביום הכיפורים ישארו באניה עד מוצאי שמחת תורה

אכזבה נגרמה ביום הכיפורים לתושבי ארץ עקיבא, לאחר שמשרד הפנים לא עמד בהבטחתו להסיע בעיירה תיירים שהגיעו באניה "אפולניה" ערב החג. משרד הפנים התבוננו להשיב את התיירים באוניות ובהולך איתם ברחובות העיר. בעצם יום הכיפורים על מנת להדגים להם את קדושת החג, לאחר שביקורם בארץ באניה לא נשא פרי והנוסעים התעקשו לרדת לחוף. לצורך האירוע נכרו תושבי המקום אמצעי המחשה שונים, ובשליטל הסיוע הלימודי נאלצו לצאת לכביש הישן חיפה תל אביב ולעסוק שם בחסברה. אחת האבנים פגעה במטותם של בני זוג מבקר ערערה והשניים נזקקו לטיפול רפואי.

אל חבטו בעצים -

העירייה מחליקה סכך חינוך

אם אתם זקוק לפגוע במשהו יש דרכים רבות לפרוק לחצים: פגע בערבים, פגע בעוכרי ישראל מבית, פגע בכלבים משוטטים, בילדים המתאמנים בנגינה בקשישים שקיבלו קיצבת זקנה או בנשים המתגוררות לבדן.

אל חבטו בעצים - כל עץ חשוכו

העירייה בעירייה יזמנה וכל העירייה יזמנה.

טרכונו תשמ"ז

שלומית כונה סוכה

מארת וירוקה

לכן היא עסקה היום.

ואין זו סתם סוכה

מארת וירוקה

שלומית כונה סוכה אטום.

היא חשכה בסכך

פלורנציום מסוכה

ענין של איזוטום מקדין,

אורניום מועשר

ניוטרון וכל השאר

עם ריח פיצוחי ברעין.

וכשלומית חשוויץ:

"חפצתי את חסוריץ"

יקרה דבר נפלא פחאוס:

או אנר גדול יזרח

ופטרייה חצמה

ולכולם יחיה אטום.

כלי איזה חיק ימנע מודע אצל
שומר בלי חיק האוצר או בלי
חיק המשמשים?

סיכומי החג

★ 75 התעלפו מחמת הצום.

★ 81 נפגעו תוך כדי רכיבה על אופניים.

★ 62 גיווקו תוך החלוקה על סקטים.

★ 27 הוכרו או נדקרו בתור לתחנות ההשאלה של סרטי ווידאו.

★ 91 נפגעו בליבם לאחר שצפו בסרטים כחולים שהוכרו מתחנות ההשאלה, ל-33 בוצעת החיאה.

★ 45 קיבלו שבץ כשהתברר להם שכל סרטי הווידאו בחשפו וכי יאלצו לעבור את החג בתענית.

לכל עם ישראל שלום.

פליז סת אל על

[illegible][illegible]

**שרון התווכח
כבר במבצע קדש**

בית חיה לפני 30 שנה. נבנו ארזי לסיני בסעם הראשון. ביישתי ממוכר שנה
המשמרת. אלה אברהם ארן. שסיקר או על גורד בסניה. לנסות להעריך מנקודת זמן של הנה
— את מבצע קדש. הן במשור הצבאי והן במשור המדיני.

התבונן מבצע קדש הושחת בעיקר על סעולת חיל רגלים וקצב המעורות של חיל רגלים
בשדה. המלחמה כעצמה. נלה הצבא לא שונה. השאריו אינו רק מסייע. אלא שנה
גדול רומניני. משמעות. ולקצב סעולת משמעות. תוחות. לקח זה קצב ביטוי במלחמה
ששת חזמים. מבצע קדש נתן גם לחיל האוויר הורמדת ראשונה לעצמת השליטה והעליות
באוויר. הסצנת צירי המעלה וצירי התוף שברו. ללא ספק. את רוח המצרים במגע לאחד את
סבר שהמבצע כולו היה הצלחה. הן במשור הצבאי והן במשור הגלובלי.

מה לא היה מוצלח

ידו קרובה שלא התגלעו כפי שציפו יהיו בעדת כתיאומים חטיבה 37 למשל. שיערה היה
אום שיתן (בין עוגה) לצומת אבו געילה) הוכנסה על מוכילים. השנים ידו ומיר על על
מוקשים. ובתוצאה מכך נגרמו אבדות. רוגמה נוספת מפגש באש בין סלונה מתוריד שלי. למט
אוגרית אחד. והתוצאה — נסוגים. שלישית: יחידת סיוע מחטיבה 200 שחשמה את
מכותחיה.

הדיסטריה ודחת על עצמה לא רק בעיות אלה. אריק שרון התווכח כבר אז.

דיושקו חזים התראו לא הסיק עד עצם היום הזה...
זהו תחום ריש במיתור. הודיע על עצמו שנתחמת. היה ידוע לידת בורד שכלל שהצבא נועה
מקצועי יותר. כך ידעו בו סתות אירועים לא צבאיים. אהנו צריכים להביא להשבו שצינו צבא
של תחל לא כתל כמו הצבא המצרי. אלא צבא קטן יותר. פוור יציר. ונעו יותר. שמתק
לעומת קצב מרד יותר — ולמכר גדלה ההסתברות לבעות של חוסר תיאום. אני ידוע
והשכנו שנועה כל מאמץ. בכל דרג אספרי. להקטין למינימום את ההסתברות להחזיקות
בין ובתחתיו כשהיה חזק.

וכמישור הגלובלי

כאותה תקופה שיגעו המראיו את המדינה. אסטרטגיה של פעולות תגמול משטה את העל.
התבונן תישום אחד דרך אחרת. והדרך. הבחרה.
כדיכיה היה ידוע לכל. שכלביגוריה היו מיליוני היסוסים אין. עם קם. ועד מתבול וכו. היה
שיתוף סעולה עם שתי מעצמות. בדיעבד אולי יכולנו לבצע זאת ללא שחשום — אבל זו הצעה
שלאדם משה. אני מכין ומקבל היום את מריניות הממשלה ראו. שודתה וקשה לג — ון
מדיני והן צבאי.

הרשה לי לשאול אותך שאלה אקטואליות — האם אתה מצטרף לדעתך של אלה שמה
סלי. ההסבר כי מלחמה עם סוריה בתוך שנותיהם-שנים היא בלתי נמנעת
אין לי מירע מלחמה. אבל אני מעריך שמלחמה עלולה להתפתח לאו דווקא תוך שנתיים
שלוש. אלא יותר. כל עוד לא נסתור את הבעיות עם שכנינו — המלחמה היא בלתי נמנעת
אשר להנהגה הסורית — אני לא חושב שבעיות מדיניות שיש להם את תשור במלחמה מלפני מות
ביתן שלעולם אתה ידוע כשאמה נכנס מלחמה. אני אינך ידוע את ארץ אתר יצא מן הארץ

אלי חתון

[illegible]

הפעם:	
	ראיון
	■ אר"כ שמאלה — בעוד חמש שנים עם מיכאל הרינגטון מאת ישראל זמיר ועמרים אפרתי
20	מוררים וטורים
	■ חותם אישי מאת דן בראון
16	■ שלום בית מאת חיה יוסף
19	■ חראקירי מאת לזר
28	■ הזל חתום
4	אלי הכזן - 2; לטיף דורי - 2; מיכאל חיסטר - 3; ראובן רחוביץקי - 3; זאב צחור - 3; דינה טורן - 4; עדר ליפשיץ - 5; שמואל בונים - 5; יעקב רבי - 5
	■ כל יום (עריכה: ישע ונשטין) עיצוב: רחל דביר
24-22	■ בשער שפתיים ישק
	כתבות
	■ מסוריה באהבה מבצע. הפלח' כפול שנכשל מאת עוזי מחנימי
6	■ יהושע — גרנות "הקפה שנייה" א.ב. יהושע: מחשב הכיס התעקש אלעזר גרנות: המצפון האידיאולוגי דמם
8	■ כל ילד יכול גם להם אומובורסמן מאת עמירם כחן
9	■ N.B.A, N.B.A. חכל על הליגה המבולבלת מאת שלמה גלזר
10	■ גרבוז בין ייאוש לרומנטיקה על ועם היצייר המבוזק מאת חיים מאור
12	■ נקמת הארכיון הבחארי סיפור מאת דודו שלמה
14	
17	

החלף את המבנה הקודם, למעשה, בן-הבית החדש, שבו התגורר המשפחה, היה קטן יותר, אך היה בנוי מחומרים טובים יותר, וזאת בזכות תרומות רבות, שהגיעו מהקהילה היהודית בארצות הברית. המשפחה החדשה, שבה התגורר המשפחה, הייתה קטנה יותר, אך הייתה בנויה מחומרים טובים יותר, וזאת בזכות תרומות רבות, שהגיעו מהקהילה היהודית בארצות הברית.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

10.

גדבון חדש בתערוכה חדשה הצעת עמדה לאמנות של שנות ה'ספ. גמישות בהתאמת הצורה לזמן. גמישות של אימון במציאות.

מאת חיים מאור

(תמונת מן הקטלוג של התערוכה)

ברשימת שורשים לקראת תערוכתו של יאיר גרבוז במוזיאון תל אביב, תספור האמן כמי שחזר את ביתו במדינת ישראל, המפגינים המפגינים יחלפו עתה לישראל את רשימת תיבתם ולקבץ קבורתה. המפגינים נחלצו במספרים. גרבוז בריסון די ויגא מזה יום מאור, דומה שהמפגינים על אידאולוגיה האמנותית כמו נולד להשתבץ באותה הקליטה, המפגינים ביצירותיו והרשאות המרובות והרבות. המפגינים והרשאות אמן עובד תמידי ומצוי עמדה חדשה. גרבוז, אשר היה בדרך כלל נעלה (במשך שנים) בראשית הקיבוץ המאוחד, הגיע למוזיאון כשחזר מכלל את דרכו מאמריקה. גרבוז הישיר הוא גרבוז הציני, האדיבי, השטני ומשונה בקלישאות תרבות של האוטו-בייוגרף המולח. מראה דומה ושכיר לשחקי כח משותף מהחיים. גרבוז הישיר הוא מי ששואל אותך, האם אתה מעוניין בהשקפה גבוהה או בהשקפה מעניינת? יודע, לשלם את האצבע על הנקודה הנכונה. גרבוז הישיר הוא אמר-גאנטי, המכיר את יצירותיו כבתורה. אנוס להיות צייר או, אם לא עקב או לשחות בגג. גרבוז צייר של מילים ופסל של תמונות, ניסה לגרבוז את המידה באגדות ארץ ישראל, הנכבדים המפגינים, אולם, משוכר לו, כי הערבים, ערבים בשקט, וכי, ריבוי תחושות, ואישיות הקולקטיבי, זה סוג של אישיות חזק, שמשקל המציאות מכור וחזק. מן הימים, אבי שומע שחור, זה כחב בגוף הציור, כי, האיש חזק מכיסים מן, איש זה מתחיל בתערוכתו הנכונה, כשואל עמון בצלופח בעצמו, חבני, תיאורית, תחת הכותרת: יאיר, גרבוז מציג יצירות ציוריות וערביות, זוהי כותרת להצגת התערוכה האנטי, והשחרור הגרסאות והנטיאליות האחר.

ליציר תפוח נזק מן המציאות

בהוא שיש שיציר, אומן גרבוז בשירי עיניו, לא תמונה עבודתו תשנה במשך 3 שנים. זהו אמן התמונות, יש רצון להזרים רם ארטיסטיקלי ורומאנטי לעבודתו שיהי בליסטיק, אצות התערוכה, גילתה יום מאה, שרצה את מאפייני היצירה, בהקדמתו לקטלוג התערוכה. התערוכה מציגה עבודת עבודת התערוכה, יש כמערכת סוגה משה נגד התמונה של אדריכל אמנות שנות ה'ספ. יש חידוש לתרבות אירופית ולמסורת, יש עמדה ישראלית של עידוד תרבותית, וברית, עמדה, קיימת: התמונות מודיעות וסורבית, יודע עמדה, מביא, חידוש ומקובל לא היה בא

החזרה לאחור

במבין הציירים האירופיים בעבודתו, מופיע יאיר גרבוז, יש המוריש רומאנטיקה, השינוי ניכר כי שנים לא חזרה הצעה רומאנטיקה באמנות הישראלית, היה פוס, משנה, ציור אכספרסיוניסטי, קח רוח וכו', אבל רומאנטיקה, הערה נזק אשה וכו' — לא היה.

הוא או הצעה יעמדת של אמנות שנות ה'ספ בישראל, אכן, איך ראה בזה הצעה, לרעיון זה פיענוח של רבד שישנו באור, ואינו ניתן עדיין לניסוח פורמלי, זהו בעיני המשמעות המהותית והנכונה של חזרה לציור הפיגוראטיבי, המודע לוקיימיה, אך תצורה יודעת, העכשווי האידאולוגי, האחד בנקיטת התגברות אטיביים שעל-סף המופשט (מאטיס, רוקנינג וכו'), במקום בתקדימים שבהם המיגורה נכבדת מהתבוננות המבוארת, פיקאסו ואחרים.

הוא שלך זהה בצורה מודעת עם קומפוזיציה של ציור אלמנטרי מתייחס, בתערוכה הנכונה יש שרתי מודעת ופריס מודעת וסימבוליים.

בן, סימבוליים ונקיים, העריכה איננה מקרית והטיפול האישי גם תרבות, קלודא, כלומר, מה שפעם היה קטע מן, וסוף היה לתמונה שלמה, זהו תוצאה של יצירה חזרה לרבים, זה לעשות את הדבר עצמו, ברצינות וכלי אדומה יש גם סימבוליים ממשניים, אשה האמן מוכרת סימבול, זה קטע ערבי, רחוב בסרי, השמות הם חלק מן העבודה, שמה מטרות-ציוריים, שמה עם, בשיר, שפובליים את השמות בצורה ברורה למשל, כשיש תמנה בשם, אהל תורה וסל, באמת רואים תרבות, רתים כוכים לידם כוכי בוכה ויש כל משמעות לתוכנית מיוחדת וזוהי חבשה, זה לא כמו להגיד יקטע ועלי עמדה, שכן ובעד ודוד.

השמה הם מלי להבדל, הם כלי להבדל עצמי, אומנם דומינאנטי בעבודתו, זהו האישיות והציבור, שמה לבן מופיעי קשקשי רמי לבוא לבן, שיהיה חלקי והשמה של דמנה ברפס, חידוש המופשט של שמה, כי חוס הוא אינו מתכוון להיות מופשט אלא אפירות, מכיון שיש בו יסוד מאטיס, השמה אותו הכמה לפשטות, אך ביסודו זה מודע מייס, במעין כותרת של אישנה או פוסקים מ'ספ.

הוא המפגש והדורש איננו מה של שחר-הללי, אחרת, יש ניסיון להגיע ליצירה אקספרסית, בלתי-גדירה, זה מה משיג נקודה מוקדית ולא פתר משיג, זהו, הפתר, זה מה משיג אמירה של רבים מופשט, אני מעריך אמירה של אמירה אחת, ברמינות, כלל של אלה שאינני רוצה בהן, והמפגש, לתוך העבודה.

השמה והציבור מלל גם שימוש במדיניות רבים כי שמה עם חזרה והשמה מודעת, לאחד, בעבודתו, שיהיה נראה כאילו, אתה בדרך את המידה המתאים לזמן.

בן, חזרה, המידה והחומר מתאמים לתוכן, אפילו והסד שיהיה לתערוכה לא אומר לך כלום לפני שאתה רואה את העבודה, וכשאתה יוצא ממנה הוא מופיע לך עוד מה, זה המציא של האוירה הרומנטית.

ואחרים, והפגינה, תעודת העוליים והציורים והפגינה המקיפים את מרכז התמונה, מהפגים דף גמור עם פגינה שונים מפגינה למקשה המרכזי.

זה, כהולט קיים בעבודתו, גם בגמרא לא משאירים חללי ריק, ומכונני זה כולל גם את היבדור ואת היצירה בתוכנות הידועות.

אמירות תרבות יודיות, החומר בעבודתו מכלל את הליצין המפגי, מה יודע, שחזר שילוב מן וחי אלה, שילוב עליכם ומפגי דומה.

כן, כהולט מן יודע שבה, איזה חומר זה האם הוא מתוך כאב אחבה, געגועים יאיר?

כל הדברים שבהם הם עדיין בסדר, הם מפגינים זה את זה, אך האיש הוא, ללא ספק, המרכז העיקרי שבהם, וגם הכוח המניע, זהו איש קומי-לאומי ויאוש-איש, למעשה, איש הן האני האמן והאני — האוירה, אני חושב שבהם חמקור, המסודר זה באמור תודיות, תודיות, תודיות, תודיות.

מחזה ב-4 מערכות

שרח בריטבר, אצות התערוכה, מציגת את מצבו של האמן הישראלי הנמצא, בדרך, בין אפשרויות תרבותיות מרומות, המודעת למרחק הלא-מתקצר בין פרובינציאל למרכזים, חקולא, חס, הטכניקה החולמת לתאור העלמות השונים זה בדר זה, עלמות סמלי עולמות והתנהגות מתקנים ודד פיענוח של גרבוז בראיה נוסטאלגית-אירופית, פאריס, רומא, תמורה, רוסית-צירים, שלכולם חטבע עמקה על הביגוראפיה הנפשית של הישראלי בדרך המדינה.

ניתן לקלוט את 10 תעבודות המוצגות בתערוכה כמאוסצנות מלחמה אחד ב-4 מערכות, מערכות של טיקור וחזיון בתרבות הישראלית, העכשווית, כהגות ומפאטיות דתית-לאומית, בצד בריח מן המציאות אל החזיון הנטיסאלמית והזרחה מן הארץ אל חופים אחרים.

העריכה של שמה עבודותיו של גרבוז לפי ארבע מערכות אלה נותנת את התוצאה הבאה:

1. סגור את המציאות ויצא לעשות מלחמה, שלט על חים חתיכות.

2. באתל תורה וסוף ממלמלים: תרבותית, חר חבית ורומא רומא מורקה מורקה חזק ומחזק.

3. פאריס, גמרותי ואבותי, בית קפה פונה לרדוב כאן בפריס, בדרך למזמון מוקאסו עומד סמל לרוק, והת-לאומיות, פנים הכרזה אימפרסיוניסטית מציגת.

4. במערכה זו מפגש גרבוז קוסמים ואחפיים: זה עם זה, אנה ק, (קרינח) נפגש עם אנה קורי, לנין ובמור, תאבטסטים מעיר חמתים, כלם מטיילים בין שדות בית-לם לבין ערבות וסיק חלבנה, וסופם שחולכים.

לארצות חביתיות וחלל — פשוט מאוד, חמיאנד (1) אני שואל את יאיר, איך נתנם מערכת מוכנת כו של פיונמנות, איך הוא נולדה ומתי יודעים שזה נמורה, ויאיר עותה, זה מתחיל אצלי בדרך כלל בצילומים מבוימים, בצילומי טיולים ומסעות, ובאיסוף תמונות והפגים, איך אני יודע שזה נמורה אלה יודע, זה חסר חכי גולל, יש רגע שאנה מרגיש שסגרת את המעלה-החשמלית ושהעסק עובד, לפני שאני עושה את הקו הראשון בציור אני יודע איך תודה התמונה הסופית, ובכל זאת, ישנם רבים קטנים שמשנים ברגע האחרון.

מתוך "אנה ק, אנה ק, יולין" (1986) פרט

מתוך "עליל על דם מועדון" (1984) פרט

פאריס מן הארץ

5

מאת דודו פלמה

